

Dartonita rendházak Abasziszban

A Dartonita Lovagrend északi terjeszkedését nagyban elősegítette, hogy a XIV. zászlóháborút követően Abaszisz egyik hercegkapitánya, Lothar dul Hossad, 3697-ben pártfogásába vette a Rowon visszavételére induló dartonita csapatokat. Az adományozott birtokok ugyan némi kötelességgel is jártak, de az ellenszolgáltatás elenyésző volt a tényhez képest, hogy Airun és lovagjai nemcsak egy biztonságos északi támaszpontot nyertek, ahonnan ellenőrzést gyakorolhattak a Quironeia déli partvidéke felett, de vallásukat - annak szakadár mivolta ellenére is - töretlenül a Fogadalmas Egyházak között jegyzik Abasziszban.

Természetesen, nem volt ennyire egyszerű a megtelepedés: először a Salastos hegység déli lejtőin megbúvó ódon kastélyt kellett ostrommal megszerezniük, és elűzni onnan a Büdöspofájúnak becézett Alastair dul Hossad bárót, ki bevehetetlennek gondolt sásfészkéből odáig merészkedett, hogy tele pofával röhögje ki a háborúban megtépzott hatalmú nagykirályt. A fej- és jószágvesztésre ítélt nemesúr a felségárulás vádjával is csupán egy kiadós szellentés erejéig foglalkozott a vacsoraasztalnál, de a fekete szárnyakon érkező megtorlás letörölte arcáról a vigyort. Airun távollétében a Rend legnagyobb szakrális hatalmú lovagjai nem sokat vesződtek ostromgépek állításával, inkább urukhoz fohászkodtak „szorongatott” helyzetükben, mire a segítségükre érkező Halálhozó,

Darton leghatalmasabb küldötte a falakon belülré repült, és percek alatt iszonytató lángörvénybe borította a gyilkjárókat, míg a kastély felett cikázó rettenetes villámok ízzé-porrá törték a védművek zömét. Az Alastair báró személyi testőrségében szolgáló Uwel-lovag kevés híján a rettenetesbe halt bele, minthogy a halálangyalt meglátva szentül hitte, maga Darton jött el értük vétkes kevélységükért. A Halálhozó a Büdöspofájú fejét hangos röhögés közepette hajította az őt szólító vezénylő komtúr lábaihoz, majd eltűnt egy sötét villanásban. A lovagok két csapattal már bőségesen elegendő volt az ostrom befejezéséhez. A Halálhozónak nevezett kastély teljes helyreállítása ugyan egy éven túl nyúlt, de a Rend kiváló sziklaerődre tett szert, ahonnan könnyűszerrel uralkodhat a környék népeinek lelki nyugalma és túlvilági jóléte felett.

Dul Hassad adományai közé tartozott a toraniki síkon elterülő hercegi erdőuralom is, ahol a kontraktus feltételeinél jóval hamarabb, öt év helyett két esztendőn belül felhúzták a Darton nagyobb dicsőségét hirdető templomerődöt, a Haláltábort. A rengeteg közepére épített erőd masszív kőfalai és sarokbástyái a dartonita építészetre jellemző, díszítettséget nélkülöző, praktikus stílusban készültek. A környező erdőség vadban igen gazdag, így a lovagok szállásán gyakorta fordulnak meg vadászni érkezett

főurak, akik a dul Hassadok vendégszeretét Darton tréfáin keresztül kénytelenek megtapasztalni. Nem egy nemesemberrel előfordult már, hogy egy-egy vadászatot követően szekereiken gazdag zsákmánnyal, lelkükben pedig az új hit csíráival indultak útnak hazafelé.

Az egykor Pörölymosoly névre hallgató romos Uwel-rendház felújítása jóval kevesebb időt vett igénybe, és az elnéptelenedett kegyhely rövidesen újra megkezdte működését. Egy kerek év elteltével az új rendház, melyet kevésbé szellemesen Pallosmosolyra kereszteltek, már a szomszédos tartományokból is vonzani kezdte a kalandvágyó nemesifjakat, akik egyre nagyobb számban folyamodtak felvételért a Rendbe. Az új jövevényeket még az sem tántorította el, hogy a Pallosmosoly személyi állományának négyötödét a háborút megjárt, veterán fehérorkok nemzetsége adta, akik ugyancsak keménykezű kiképzők hírében állnak.

A Dartonita Lovagrend terjeszkedése azonban elakadt a toraniki határnál, Abaszisz többi tartományában nem sikerült támogatókat találniuk. Ugyan maga Airun a nagykirály meghívására megjárta az ifini tróntermet is, de a kheb-tueth feltámadásáról szóló beszámolóért kapott

elismerésen kívül semmit sem sikerült intéznie. A dul Hassadok rendszeres támogatása így kifejezetten jól jön a Rend abasziszi képviselőinek, lévén hogy Airun a Szent Város visszavétele óta egyértelműen Rowon-t tekinti a Rend északi központjának és legfőbb erősségének. Az aszisz földön, Toranik tartományban működő rendházak ugyanakkor - ha nehézségekkel is, - de kitűnően működő intézmények, nem egy dartonita paplovag szolgálja büszkén a Rendet, kinek anyaintézménye a fent említett három valamelyike volt.

Ihlet és forrás: Raoul Renier Vallások és Egyházak Abasziszban c. munkája nyomán

2011.10.25.

Szerző: Airas

Forrás: Maremita Egyházközösség

Szerkesztette: Magyar Gergely